

Český stát

Pověsti

Nejstarší dějiny Slovanů na českém území nejsou spolehlivě doloženy písemnými zprávami.

Lidé si ale vyprávěli **pověsti** o tom, jak na naše území přišli naši slovanští předkové, které vedl stařešina kmene – **praotec Čech**. Ten rozhodl, že se zde jeho lid usídí, a země byla nazvána jeho jménem – **Čechy**.

Po smrti praotce Čecha převzal vládu stařešina **Krok**. Měl tři dcery – Kazi, Tetu a Libuši. Nejmladší **Libuše** prý měla věštecké schopnosti a po svém otci převzala vládu. To se však nelíbilo některým mužům, nechtěli, aby jim vládla žena, a proto se Libuše provdala za muže jménem **Přemysl Oráč**, který je považován za zakladatele rodu Přemyslovců.

To říkají o počátcích českého státu pověsti.

Kosmova Kronika česká

Je to nejstarší česká kronika. Vznikla na počátku 12. století a byla napsána latinsky.

Sepsal ji kronikář Kosmas, který zaznamenal „bájná vypravování starců“ (tím myslí pověsti), ale i vzpomínky svých současníků a pamětníků a také to, co sám zažil.

Kosmas psal kroniku až do své smrti roku 1125. Tato kronika obsahuje velice důležité informace o nejstarších dějinách českého státu.

Kosmas stručně zmiňuje pověsti o praotci Čechovi, o Krokovi a jeho dcerách, o sňatku Libuše a Přemysla Oráče. Uvádí také jména dalších „bájných knížat“ z rodu Přemyslovců, ti prý vládli po Přemyslu Oráči – ale ani u nich nemůžeme prokázat, že opravdu existovali.

Pak pokračuje popisem událostí, které se skutečně staly, a vypráví o lidech, kteří skutečně žili.

Jisté je, že prvním panovnickým rodem v českém státě byli Přemyslovci.

Přemyslovci

V době, kdy ještě existovala Velkomoravská říše, žilo v Čechách několik různých kmenů a každý z nich měl své území. Postupně získával největší moc a také největší území kmen Čechů, kterému vládl rod Přemyslovců. Území se zmocňovali bojem, sňatky nebo různými výhodnými dohodami.

Prvním historicky doloženým českým knížetem, o němž víme, jak se jmenoval, je **Bořivoj** z rodu Přemyslovců, který žil ve 2. polovině 9. století.

pověsti z dávných dob zpracovali i různí spisovatelé, například Alois Jirásek (Staré pověsti české) nebo Eduard Petiška (Staré české báje a pověsti)